

NOTA INFORMATIVA PRIMERES SENTÈNCIES EN AVALAR EXPRESSAMENT QUE LES HORES DE GUÀRDIA A PARTIR DE 2013 NO SÓN HORES EXTRAORDINÀRIES.

Dos jutjats socials han dictat recentment dues sentències on conclouen que les hores de guàrdia realitzades pels facultatius que van des de les 1.826,27 hores fins les 2.187 hores anuals, no tenen la categoria d'hores extraordinàries.

Els dos conflictes es van suscitar sobre les hores de guàrdia realitzades en els exercicis 2013 i 2014, on les dues entitats demandades, després de finalitzada la ultra activitat del VII Conveni col·lectiu de la XHUP (2005-2008), van acordar amb la majoria dels respectius Comitès d'Empresa adherir-se als acords parcials del *I Conveni col·lectiu sectorial dels centres sociosanitaris amb activitat concertada amb el Servei Català de la Salut*.

El col·lectiu de facultatius que va interposar les demandes, defensava que tot i el canvi normatiu un cop finalitzada la vigència del VII Conveni de la XHUP, igualment s'havia de continuar aplicant la jurisprudència que fins ara havia resolt que les hores de guàrdia que superen les 1.826,27 hores s'havien de remunerar com a mínim al mateix preu que l'hora ordinària.

No obstant, les sentències accepten els arguments d'oposició a les demandes al·legats per les entitats. I és que la realitat normativa ha canviat i el *I Conveni col·lectiu sectorial dels centres sociosanitaris amb activitat concertada amb el Servei Català de la Salut* ja deixava de regular el règim de jornada i descansos del personal assistencial per tal que fos aplicable la regulació de la Llei de l'Estatut Marc, igual que posteriorment ho va recollir el *I Conveni col·lectiu de treball dels Hospitals d'Aguts, Centres d'atenció primària, centres sociosanitaris i centres de salut mental, concertats amb el Servei Català de la Salut (Conveni SISCAT)*. Això significa que s'avalua judicialment que sigui d'aplicació l'Estatut Marc i que en definitiva, les hores de guàrdia no tinguin la consideració d'hores extraordinàries.

Si bé la sentència dictada per la Sala Social del TSJ de Catalunya que va validar el Conveni SISCAT ja establí aquest mateix criteri, ara les sentències d'aquests dos Jutjats Socials ho fixen de forma expressa, clara i específica per aquest tema.